

Nar; men det er der nu ei heller Spørgsmaal om. Spørgsmaalet er, hvad ere Actierne værd i nærværende Dieblif? Om hvorledes Banen vil betale sig i Tidens Løb, derom kunne vi ikke tale — Actien kan være 10 Rb. værd, 100 Rb. værd, den kan være 120 Rb. værd om 25 Nar, men i nærværende Dieblif er jeg fuldkommen overbevist om, at Enhver, der kjender Pengemarkedets Tilstand, vil samstemme med mig i, at disse Papirer paa det meest upartiske Pengemarked, der ikke har den mindste Interesse af at trykke eller hæve dem, ikke ville staae over 80, og naar vi have givet 90 for et Papir, der ikke vil staae over 80, saa have vi efter min Mening ubestrideligt betalt det mere end 10 pCt. for høit, saa at jeg antager, at det Tab, vi lide ved denne Omsætning, er omtrent $\frac{1}{4}$ Million, omtrent 250,000 Rb. De ærede Talere have sagt, at det var fuldkommen rigtigt at opkjøbe dette Papir; det er en Anvendelse af Reservecapitalen og Drefunds-fonden, som er lovmedholdelig og hensigtsværende, at opkjøbe 4 pCts. Papirer, men alle de Talere, der have holdt derpaa, have ikke holdt for Die, for hvor lang Tid disse Papirer vare garanterede, thi var det ikke et i 25 Nar garanteret 4 pCts. Papir, saa vilde dog ikke de ærede Talere fremsætte den Paastand, at det skulde være lovmedholdeligt; kunde man f. Ex. købe et i 5 Nar af Regjeringen til 4 pCt. Rente garanteret Papir, fordi det staaer i Loven, at man kan anlægge Pengene i 4 pCts. Papir? Dermed forståes af Enhver et vedvarende 4 pCt. rentebærende Papir; Garantien Alremaal er dog en Factor, som her maa komme i Betragtning; den Paastand, at vi skulle gjøre det for den udenlandske Credits Skyld, troer jeg ikke er rigtig, jeg troer, at det vil være aldeles overflødig, Crediten ligeoverfor Ulandet staaer ikke i den allermindste Fare i den Anledning; det er jo et ganske indre Anliggende, Finantsministeren maa jo overtage Actierne for den Cours af 90 pCt., som han har bundet sig til. Var der den ringeste Tvivl om, at man skulde bringe et Offer for at opfylde indgaaede Forpligtelser overfor Ulandet, da skal jeg gjerne være den, som skal stemme for at offre Millioner af dette Hensyn, thi det maa albrig sættes tilside, men dette Hensyn fore-

ligger jo slet ikke; hvad der foreligger, det er Afregningen mellem Indenrigsministeren og Finantsministeren, og denne kan paa ingen Maade bidrage det Ringeste til at bringe vor Credit i Fare. En constitutionel Stat med ansvarlige Ministre, hvor Bevillingsmyndigheden er i Folkets Hænder, Statsregnskabet offentlig, Status saaledes, som den er i Danmark, der i de senere Nar har betalt Betydeligt af paa sin Statsgjæld, behøver ikke at nære Frygt i denne Henseende. Vor Opfattelse og Opfyldelse af de med Ulandet indgaaede Forpligtelser sikrer os fuldkommen mod Tab af Credit, og man bør ikke under denne Sags Forhandling stille dette op som et Stræmmebillede; thi Frygt med Hensyn dertil er ugrundet.

Hvad angaaer den constitutionelle Opfattelse af Sagen, da beklager jeg, at jeg ikke kan slutte mig til de ærede Talere, der have kunnet finde en Fortjeneste hos den ærede aftraadte Indenrigsminister i disse Transactioner, jeg kan ikke finde nogen deri; for mig staaer det, som at han i sin hensynsløse Iver for at sætte det igjennem, som han har anset for det Rigtige, har forbigaaet Rigsdagen; jeg troer ikke, at denne Minister har overtraadt Loven, hvis jeg troede det, vilde jeg stemme for en Rigsretsaction; jeg troer, at han har holdt sig paa Lovens Gebeet, men at han er gaaet til dens yderste Grændse i denne Henseende, og jeg troer, at han under alle Omstændigheder har tilfidsat de Regler, som ubestridelig ligge for enhver viis Styrelse af Statens Midler — ved at binde Reservecapitalens Overskud for 4 Nar. Enhver af de Herrer vil sige, at efter denne Udtalelse og efter disse Anskuelser maa jeg jo stemme for det Endringsforslag, der er stillet af Finantsudvalgets Fleertal; det kan jeg imidlertid ikke; thi jeg maa fastholde, at naar Ministeren har staaet paa Lovens Grund, har handlet lovligt, saa bør man ikke binde Hænderne paa hans Eftermand, ikke hindre ham i at udføre de indgaaede Forpligtelser. Kun i det Tilfælde, at der var en Lovovertrædelse, finder jeg, at man med Rette kunde fordre dette, men saaledes som Sagen nu staaer, troer jeg ikke, at Endringsforslaget, som det fore-